

[Hauch.]

glad ved gennem mine Udtalelser at erfare, at jeg anvendte en Argumentationsform, der var beslægtet med den Argumentation, som den højtærede Indenrigsminister havde anvendt her. Den højtærede Indenrigsminister mente maaske, at jeg ligefrem havde lært den af ham. Det er muligt. Det er ikke udelukket, at jeg kan have lært noget af den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til disse Spørgsmaal, for jeg ved, at i selve Realiteten kan vi ikke se saa uhyre forskelligt paa Sagen, og jeg under gerne den højtærede Indenrigsminister at have givet mig Belæring i saa Henseende, som jeg altsaa har taget ved. Men der er een Ting, som jeg i hvert Fald med Bedrøvelse maa erkende, at jeg ikke kan lære af den højtærede Indenrigsminister. Naar man har faaet lagt en Situation til Rette vedrørende Spørgsmaalet om Gennemførelse af Konverteringen, som den har været lagt til Rette for den højtærede Indenrigsminister af hele den økonomiske Situation, af Rigsdagens Partier, i det hele taget af Luften, der hersker omkring Muligheden for Gennemførelsen af en Konvertering, og saa Pandekagen ligger i Ilden, som den gør i Øjeblikket, saa kan jeg i hvert Fald ikke lære af den højtærede Indenrigsminister, hvordan jeg skal bære mig ad med at gennemføre noget, naar en Situation er lagt godt til Rette for en Gennemførelse. Men enfin, det er jo muligt, at Forholdene kan forme sig saaledes, at den højtærede Indenrigsminister og det Parti, jeg repræsenterer, kan komme i Samarbejde med hinanden om at afbøde de værste Ulemper, som flyder af, at den store Konvertering ikke er gennemført, og derfor skal jeg ikke, om jeg saa maa sige, grave mere i det i Øjeblikket, for det kan ikke lette Mulighederne for en Forstaaelse.

Naar den højtærede Indenrigsminister vil give det Udseende af, at det væsentligste i det Forslag, der her foreligger, er Afsnittet om Betalingen af Renter for de Landmænd, der er daarligst stillede, maa jeg sige, at det kommer jo an paa, hvordan man ser paa dette Spørgsmaal. Men paa Forhaand ved den højtærede Indenrigsminister jo godt, at den Form, man her fra Regeringens Side ønsker at komme ind paa, ikke er en Form, som tiltaler os, og det er jo i hvert Tilfælde ikke en Form, der hjælper Erhvervslivet som Helhed, hvad Rentesaenkning i Almindelighed naturligvis gør. Men vi kan jo tale om det i Udvalget og uddybe det nærmere.

Til den højtærede Handelsminister, som desværre er gaaet, har jeg en enkelt Bemærkning. Jeg fik en ikke uværdifuld Oplysning af den højtærede Handelsminister, og jeg tror, den maatte interessere alle Tingets Medlemmer, den nemlig, at naar den højtærede Handelsminister var kommet med et Forslag om Begrænsning af Bankernes Udbytte, var det ikke, fordi det i og for sig var noget, der tiltalte ham saa meget, i hvert Fald ikke paa nærværende Tidspunkt, men det var Udtryk for en Slags Selvforsvar over for Venstres Forslag, som blev stillet i det høje Folketing. Det er en ikke uinteressant Oplysning, som naturligvis kan tjene til at bedømme Værdien af de Ændringsforslag, der er stillet fra Regeringens Side. Det var altsaa, om jeg saa maa sige, ikke noget, de selv har fundet paa, ikke noget, de selv i og for sig vil gaa ind for. Men det, jeg vilde sige til den højtærede Handelsminister, er ellers dette, at naar den højtærede Minister henviser til Venstres Forslag, som findes i Betænkningen fra Folketinget under 2 b, saa er den højtærede Handelsminister ikke loyal over for Venstre og Venstres Forslag, naar han citerer det i den Form, hvori han for et Øjeblik siden gengav det her fra Talerstolen. Jeg siger ikke, at han har tilsigtet at være illoyal, men Forholdet er det, at Venstre her har foreslaaet noget andet end det, den højtærede Minister anførte og argumenterede imod. Der staar i Venstres Ændringsforslag under 2 b følgende:

„Den effektive Udlaansrente maa i det i 1ste Stykke nævnte Tidsrum ikke overstige $5\frac{1}{2}$ pCt. Hvor særlige Forhold maatte begrunde det, kan Ministeren for Handel og Industri gøre Undtagelse herfra ved at fastsætte Udlaansrenten til $\frac{1}{2}$ pCt. over højeste Indlaansrente i paa-gældende Pengeinstitut med Tillæg af den Procentsats, som Administrationsudgifterne har udgjort i det foregaaende Regnskabsaar.“

Det vil med andre Ord sige, at dersom den højtærede Minister benytter den Dispensationsret, man herigennem giver ham, falder hele den højtærede Ministers Argumentation over for Venstres Ændringsforslag.

Jeg kan indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, idet jeg henviser til, at en hel Række af de Spørgsmaal, som har været berørt under Forhandlingen, vil det være naturligt at tage op til Drøftelse i Udvalget for at se, om vi kan komme til et positivt Resultat, der kan være til Nytte for Erhvervslivet som Helhed, hvilket dette Lovforslag jo tilsigter.